

att kronofogde sist en månad efter kronouppbördsmöte må till skolrådet mot qvitto aflemna den skyddsafgift, som enligt nuvarande och möjligen blifvande lag hvarje församling tillerkännes.

Utskottet har tagit ifrågavarande förslag i öfvervägande; men då den säkerhet, som nu i följd af medlens ingående i Landtränteriet förefinnes, och den trygghet beträffande deras utbekommande och redovisning, som deraf uppkommer, skulle betänkligen förminska, om redovisningen öfverflyttas å kronofogdarne, hvilka alltså derför blefvo ensamme ansvarige, hvarigenom kunde inträffa att kommunen ginge miste om detta för skolan bestämda bidrag, så skulle en sådan olägenhet komma att vida öfverstiga den fördel motionären afsett att vinna genom medlens hastigare ingående; hvadan och då härtill kommer att medlen på den korta tiden af en månad icke kunna indrifvas, än mindre redovisas, Utskottet nödgas hemställa, att motionen ej må till någon Riksdagens åtgärd föränleda.

Stockholm den 17 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

Pehr Staaff.

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli d. 20 Febr. 1868, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Betänkande N:o 3,
i anledning af väckt motion angående förändring i gällande
expeditionstaxa.*

Uti en från Kammararen till Utskottets behandling öfverlemnad motion, N:o 218, har Herr *C. I. Bengtsson* i ofvannämnda hänseende väckt det förslag, som innefattas i följande ordagrannat återgifna punkter:

1:o att all expeditionslösen utgår i handlingarnes kartering, hvilka kartor böra vara af tvänne slag (oberäknadt det som nu är bestämdt om biläggningskartor för lagfarter och inteckningar m. m.), det ena motsvarande kostnaden för sjelfva handlingens utskrift, det andra motsvarande hvad som skäligen bör utgöra domarens lön;

2:o att protokoll i förmyndareärenden bör för utskriften beläggas med 25 öre arket och ersättning till domarens lön med 75 öre arket;

3:o att för alla protokoll i Underrätter, utom i ofvannämnda ärenden, bör utskriftskartan vara 30 öre arket och till domarens aflöning 1 R:dr arket;

4:o af utskriftskartan för kommunikationsresolutioner på Landskanslien bör den blifva endast 50 öre, men för utslag lika med hvad Underrätten är föreslaget;

5:o att för Hofrätterna anser jag, att det för Underrätterna föreslagna belopp bör fördubblas, hvilket bör gälla äfven för rikets Kollegier;

6:o att så fort i något embetsverk ledighet uppstår genom en afgående embetsman, hvars lön hufvudsakligen utgjorts af sportler, bör bestämd lön uppföras i stället för dessa, som till Statsverket ingå;

7:o att intilldess det nya påyrkade fasta lönesystemet kan tillämpas, bör tillräckligt antal kartor vara att, utan ersättning för vederbörande tjänstemän, tillgå af de tvänne slag, som motsvara protokollsutskrift och domarens lön, hvarigenom man får en bestämd uppgift på hvad sportlerna inbringat dem.»

Vid sista riksdagen förekommo motioner till en del i enahanda syftning med den, som genomgår nu ifrågavarande förslag, med anledning af hvilka Andra Kammarens Tillfälliga Utskott N:o 2, efter en sorgfällig utredning, som återfinnes i Utskottets Betänkande N:o 5, rörande expeditionslösen och sportlaflöning åt embets- och tjänsteman, icke fann skäl att i vidsträcktare mån tillstyrka bifall till de då väckta förslagen än genom hemställan till Kammarerna att för sin del besluta underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, innefattande *dels* framställning att hos Konungens Befallningshafvande och andra exsekutionssäten lösen för alla kommunikationsresolutioner och för utslag i sådana ansökningsmål, hvari den sökte icke med förklaring inkommit, måtte nedsättas efter hvad skäligen kan anses; samt att åt de embets- och tjänstemän, hvilkas löneinkomster genom en sådan allmän jemkning i expeditionstaxan skulle komma att nedgå till ett belopp, som icke motsvarade deras ställning och de arbetskrafter, hvilka af dem tagas i anspråk, måtte beredas ersättning af allmänna medel; *dels ock* anhållan att Kongl. Maj:t täcktes, såsom tillägg till Kongl. Förordningen den 30 November 1855, angående expeditionslösen, meddela bestämmelser, tjenliga att förekomma för närvarande ofta inträffande händelser, att omyndigs tillgångar mera än skäligen medtagas genom lösen för sådana Underrätts-expeditioner, hvarigenom förmyndare för omyndig förordnas eller entledigas.

Denna Utskottets hemställan blef, efter en omfattande diskussion, af Andra Kammaren gillad och antagen, hvaremot Första Kammaren utan någon yppad motsatt åsigt lemnade hela frågan utan allt afseende.

Tillfälliga Utskottet har tagit motionärens förslag i noggrannt öfvervägande; och vill ingalunda förneka önskvärheten af en förändring i embets- och tjänstemäns aflöning medelst sportler, i den mån ett dylikt aflöningssätt lämpligen kan upphäfvas, men emot ett sådant upphäfvande förete sig i flera fall många och stora svårigheter, hvilka hufvudsakligen finnas anförda i ofvanåberopade till förra Riksdagen afgifna Utskotts-betänkande, hvartill nu hänvisas, med erinran derjemte om de skiljaktiga åsikter, som under diskussionen i Andra Kammaren i detta ämne samt i andra dermed lika beskaffade frågor förspordes och hvilka nogsamnt torde utvisa, att tiden till genomförande af en så omfattande reform, som den af motionären föreslagna, nu icke kan vara inne, så vidt nemligen man anser att för hvarje större ombildning af gällande förhållanden en mera allmän och fast öfvertygelse bör utgöra den säkraste grundvalen.

Oberoende af allt sådant finnes det dock en omständighet, som verkar der till att med den nu ifrågasatta generela ombildning af aflöningssättet både kan och bör en tid anstå. Det är nemligen känt att, i följd af gjorda hemställanden, en allmännare omorganisation af vårt domstols- och rättegångsväsende snarligen torde vara att förvänta, i hvilket hänseende särskilda komitéer dels varit och dels äro sysselsatta med utarbetande af särskilda förslag. En sådan omorganisation är också af den allmänna opinionen högt efterlängtd och kan därför icke uteblifva. Sedan denna reform blifvit genomförd, inträder domstols- och rättegångsväsendet i ett nytt stadium, och då först torde den tidpunkt vara inne, då man, med säker kännedom om de af den nya institutionen påkallade förändringar, kan antingen införa ett nytt system för aflöningssättet, om sådant finnes af nöden, eller också vidtaga de förändringar i det gamla systemet, som kunna af rättvisa och billighet finnas påkallade.

Utskottet vågar derföre tro, att domstols- och rättegångsväsendets omorganisering bör föregå en allmännare reform af aflöningssättet; och häraf är det uppenbart, att Utskottet, som af motionens beskaffenhet icke kan hemta befogethet att föreslå några af det nya föreslagna systemet oberoende partiela ändringar i expeditionstaxan, finner sig föranlåtet

att icke tillstyrka bifall till Herr C. I. Bengtssons ifrågavarande motion.

Stockholm den 17 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

Pehr Staaff.
